

1. ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ !

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/07/2025 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/07/2025

Σελίδα: 9

Επιτέλους!

Η πρόθεση της ελληνικής κυβέρνησης να δημιουργήσει δύο θαλάσσια πάρκα στο Αιγαίο και στο Ιόνιο αντίστοιχα ήταν παλαιά και διακηρυγμένη. Η ανακοίνωση επομένως ότι τίθενται σε διαβούλευση τα πλήρη σχέδια γι' αυτά, προκειμένου να ενσωματωθούν τυχόν σχόλια και να προωθηθούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τον έλεγχο του τελικού προεδρικού διατάγματος τον Σεπτέμβριο δεν μπορεί να θεωρηθεί έκπληξη. Περιέχει, παρατάτα, ορισμένα πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία.

■ Η ανακοίνωση ήλθε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό στα αγγλικά, προφανώς απευθυνόμενη σε αλλοδαπούς αποδέκτες. Η αιτιολόγηση είναι σαφώς περιβαλλοντική, τονίζει την εκπλήρωση μιας προηγούμενης δημόσιας δέσμευσης και θέτει το όλο ζήτημα σε βάση διεθνή και ασφαλώς όχι διμερή. Προκαταλαμβάνει έτσι τυχόν διαμαρτυρίες από τη γειτόνισσα, η οποία θα φαίνεται έτσι να γκρινιάζει γιατί η Ελλάδα κρατά τον λόγο της...

ΓΝΩΜΗ

Η Σ ΜΑΡΙΑΣ
ΑΒΟΥΝΕΛΗ

■ Η ανακοίνωση καλύπτει περίπου 25% μεγαλύτερη έκταση από αυτή που είχε αρχικώς προσδιορισθεί: Το Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Νοτίου Αιγαίου - Νότιες Κυκλάδες περιλαμβάνει 18 υφιστάμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000 ενώ αυτό του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Ιονίου 24 περιοχές, συνολικά πάνω από 38% των υδάτων της χώρας. Και παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα, καθένα εξ αυτών συνιστά τελικά μια ενιαία γεωγραφικά,

γεωλογικά και βιολογικά προσδιορισμένη περιοχή, χωρίς κενά. Εξασφαλίζεται έτσι η πραγματική προστασία του θαλάσσιου χώρου, χωρίς εκπτώσεις λόγω πολιτικών λόγων ή διπλωματικών ελιγμών - η διακηρυγμένη προσέγγιση ταυτίζεται επομένως με τον επιδιωκόμενο σκοπό, διευκολύνεται ο αποτελεσματικός έλεγχος και εφαρμογή των προστατευτικών μέτρων (τα οποία δεν περιορίζονται μόνο στην εξαιρετικά σημαντική απαγόρευση αλιείας με μηχανότρατα) και βεβαίως διασφαλίζουν και την πλήρη εποπτεία του θαλάσσιου χώρου.

■ Το Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Ιονίου εκτείνεται από τον βορρά ως τον νότο, συμπεριλαμβανομένων των Κυθέρων και Αντικυθήρων. Στην πλευρά του Αιγαίου τα πράγματα είναι ακόμη πιο ενδιαφέροντα, καθώς η προστατευόμενη περιοχή ξεκινά από την Αντίμυλο και τις Ανάνες στα δυτικά ως την Κίναρο και τα Λέβιθα στην ανατολική πλευρά. Οι νησίδες αυτές βρίσκονται στον κατάλογο των περιοχών, που η Τουρκία θεωρεί ότι για κάποιον περίεργο λόγο παρέμειναν στη δική της κυριαρχία όταν όλες οι Κυκλάδες και όλα τα Δωδεκάνησα ήταν πια ελληνικά. Είναι προφανές ότι η όποια αντίδραση θα έχει ως κύριο άξονα τη συνεχιζόμενη προσπάθεια γκρίζοποίησης των νησιών του Αιγαίου - όπως είναι και εξίσου προφανές ότι κάθε προσπάθεια υπονόμευσης της ελληνικής κυριαρχίας στην περιοχή θα πέσει στο κενό.

Η πρώτη αντίδραση ήταν αναμενόμενα υποτονική και ασφαλώς θα υπάρξει συνέχεια. Δεν μπόρεσα όμως να κρύψω ένα χαμόγελο διαβάζοντας το επιχείρημα περί συνεργασίας στις κλειστές ημίκλειστες θαλάσσιες. Και τούτο γιατί το ιδιαίτερο αυτό καθεστώς, που καλύπτει περιοχές σαν τον Εύξεινο Πόντο, προσδιορίζεται στα άρθρα 122-123 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας - εκείνη που η γειτόνισσα δεν έχει υπογράψει;

Μετά την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με την Ιταλία και την Αίγυπτο, τη χάραξη ευθειών γραμμών βάσης και την επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια στις δυτικές ακτές της χώρας και μέχρι το ακρωτήριο Ταϊναρο, την προκήρυξη περιοχών δυτικά και νοτιώς της Κρήτης για έρευνα και εκμετάλλευση των ενεργειακών τους πόρων, η δημιουργία των θαλάσσιων πάρκων προσθέτει ένα ακόμη πεταδάκι στην πραγματική αξιοποίηση και τελικά προστασία του εθνικού θαλάσσιου χώρου. Υστερα από πολλά χρόνια απραξίας από την υιοθέτηση της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας το 1982 και την επικύρωσή της από την Ελλάδα το 1995, τα βήματα είναι διστακτικά αλλά ουσιαστικά.